UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F. co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]: tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi. omnibusq[ue] euangelica documenta ...

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De visitatio[n]e vir. glo. ser. liij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70359

Visual Library

ſed tñ obduratꝰ nō fecit ſe chriſtianū. et h̄ ſcꝫ ꝙ poſt mortē erat p̄dicaturꝰ ipſe Paulus ꝓphetauerat di. Magnificabit chr̄us in corpe meo ſiue ꝑ vitam ſiue ꝑ mortem. Phil. j. Itē predicauit etiā in morte. Dicatur de capite qd̄ fec̄ tres ſaltus. Et in q̄libet dicebat Jeſus: ⁊ naſcebat̄ ad quēlibꝫ ſaltum vnus fons: ⁊ ſic fec̄ tres p̄dicatiōes in q̄libet ſaltu vnā. Nota ſecreta: Tribus vicibꝫ Paulꝰ noīauit Jeſū ꝓpter tres v̓tutes quas hꝫ nomē Jeſus p̄ncipaliter

Primo ꝯtra defectꝰ ſp̄uales
Scd̄o ꝯ̄ infirmitates corꝑales
Tertio ꝯ̄ aduerſitates t̄ꝑales.

¶ Defectus ſp̄uales ſūt pc̄tā. Si ḡ aliq̄s eſt durus in pc̄tis deuote inuocet nomen Jeſus ⁊ habebit ꝯtritionē. Hoc figuratū fuit in morte chriſti: qñ petre ſciſſe ſūt: ecce ꝯtritio: ⁊ monumēta ap̄ta: ecce cōfeſſio: ⁊ multa corpora ſanctoꝝ ſurrexerūt: ecce reſuſcitatio aīe ad ſtatū gratie. Idē de illo q̄ habꝫ rancorē ꝯtra ꝓximū ⁊ deſiderat vindictā ⁊c̄. Oīs quicūq̧ inuocauerit nomē dñi ſaluꝰ erit. Ro. x. Nota inuocauerit. i. intus in corde vocauerit. Item Act. iiij. Nec em̄ nomē aliud eſt ſub celo datum hominibꝫ i q̄ oporteat nos ſaluos fieri. ¶ Secundo eſt ꝯ̄ infirmitates corꝑales. Auctoritas. Signa eos q̄ crediderit hec ſequēt̄. Nō dicit q̄ ſancti fuerint. In noīe meo demonia eijciēt: linguis loquent̄ nouis: ſerpentes tollent: ⁊ ſi mortiferū q̄d bi. nō eos nocebit. Suꝑ egros manus īponent ⁊ bñ habebūt Mar. vl. Qñ ergo eſtis infirmi vel filij veſtri inuocate nomē Jeſus ⁊ curabimini: ſi expedit ſaluti aīe vr̄e. Idem de mulieribꝫ q̄ volunt ꝯcipere vel cōceptū ꝯſeruare vel parere ⁊c̄. Ecce ſcd̄s. Non ḡ recurratꝫ ad diuinos ⁊c̄. Beatꝰ vir cuius eſt nomē dñi ſpes eiꝰ ⁊ nō reſpexit in vanita. ⁊ inſani. falſas. ſ. diuinoꝝ et ſortilegorū ⁊c̄. Dic ꝯ̄ h̄ vitiū vt expedit. ¶ Tertio ꝯ̄ ꝑicula ſeu adūſitates t̄ꝑales. Si es in bello iuſto inuoca Jeſum et dabit tibi vires. Secꝰ ſi in bello iniuſto: q2 neſcit diuina iuſtitia patrocinīū dare crimibꝫ. vt ait Chryſo. Idē in tēpeſtate ⁊c̄. Et ſi hmōi. Auctoritas. Turris fortitudis nomē dñi ad ip̄m ꝯfugiet iuſtꝰ ⁊ exaltabit̄. Prouer. iij. Nomē dñi eſt nomē ieſus ⁊c̄. Lu. j. Vocatuꝫ eſt nomē eiꝰ Jeſus ⁊c̄. Ecce tertiꝰ fons. ⁊ patet cōcluſio clara: quō p̄dicatio beati Pauli fuit alijs longiꝰ virtuoſa. ḡ thema. Notū vobis facio euangeliū. Amen.

¶ In feſto viſitationis beate Marie virginis. Sermo. LIII.

Exurgēs maria abijt in mōtana. Luc̄. j. Hodie eſt feſtū glīoſum viſitatiōis ⁊ ſalutatiōis v̓gis glorioſe. Salutemꝰ ipſaꝫ. Pro fundamēto ſermōis in q̄ agit̄ de viſitatiōe Marie: orit̄ theologicalis q̄ſtio. ¶ Querit̄. Utrū virgo Maria v̓ginitatē vouerit. Arguit̄ ꝙ nō. habet̄ Deut. vij. Nō erit apud te ſterilis vtriuſq̧ ſexus/tam in hoībꝫ q̄ȝ in gregibꝫ tuis: ſed btā virgo nihil vouit q̄d eſſꝫ ꝯtrariū legi: cum ergo v̓ginitas includat ſterilitatē: v̓ginitatē nō vouit. In oppoſitum. Lu. j. Virū nō cognoſco. dic̄ glo. interlinearꝫ. Ecce tangit ꝙ ipſa vouerit v̓ginitatē. Itē Mḡr ſenten. iiij. diſt. xxx. c. ij. decretum. diſtin. xxvij. q. ij. tenent. ꝙ btā virgo Maria ꝓpoſuit ſe ſuaturā votū v̓ginitatis in corde: ſed ip̄m votū nō exp̄ſſit: poſtea cū viro labijs expreſſit: ⁊ vterq̧ in virginitate ꝑmanſit. ḡ virgo maria virginitatē vouit. ⁊ ſic q̄ſtio manet ꝓ vtraq̧ p̄te dubia. Ad queſtionē reſpondendum eſt ſm̄ Richar. ſuꝑ iiij. ſenten. diſti. xx. arti. j. q. j. ꝙ ſicut dicit Anſel. in lib. de ꝯceptu virginali. c. xviij. decebat vt illius cōceptio de matre puriſſima fieret nempe decens erat vt ea puritate: qua maior ſub deo nequit intelligi: virgo illa niteret. et infra. de q̄ ſpiritusſanctꝰ volebat: ⁊ operaturus erat vt cōciperet̄ ⁊ naſceret̄ ille de quo ipſe procedebat: ſed ceteris paribꝫ purior et magꝫ nitens eſt virginitas deo per votum dicata ꝙ illa que nō eſt ꝑ votum dicata: ergo beata virgo: ñ tm̄ virginitatē ſeruauit: ſꝫ ſe ſeruaturā etiā vouit ſub hac ꝯditiōe: niſi deus aliter ordinaret. ⁊ hec ꝯditio fuit tam honeſta quia etiā ſi non fuiſſet appoſita/debuiſſꝫ tñ eſſe ſubintellecta. Ad argumentum dicitur: ꝙ in auctoritate illa accipitur ſterilis ꝓ illa que vacabat cōcubitui ꝯiugali: nec tñ ꝯcipiebat. vel poteſt dici ꝙ beata virgo fuit cōfinium veteris ⁊ noue

legis ſicut aurora noctis p̄cedentꝫ ⁊ diei ſequentis. Et ideo fecit votū conſonū legꝫ noue. nec tñ ↄtrariū legi veteri: inquantū ꝙ rationem appoſuit. ⁊ h̄ eſt de q̄ in p̄ſentiarū fit ſermo. iuxta verba p̄aſſupra. In hoc euangelio continent̄ quattuor excellentie de virgine glorioſa.

Prima eſt ꝓfunda humilitas
Scđa eſt admiranda ſanctitas
Tertia eſt ꝑfecta credulitas
Quarta eſt letabunda iocunditas

In prima parte dicamus. xij. puncta. in ſecunda quattuor. in tertia q̄ttuor: in quarta decem. et ſic in ſumma ſūt. xxx. puncta.

¶ Primū notat̄ in eo ꝙ poſtq̄ꝫ virgo glorioſa ↄcepit filiū dei nō in elationeꝫ nec in ſupbiam aſcendit: ſꝫ in montana virtutū. Eleuatis em̄ ꝑ ſupbiam nihil aliud reſtat niſi caſus in baratrum dānationis. Finis em̄ ad alta leuatis eſt ruere. Sed magꝫ ſe humiliauit: acceſſit em̄ in domū Zacharie vt ſeruiret ibi Heliſabet cognate ſue pregnanti ⁊ fuit in obſequio ſuo ꝑ tres menſes. De hac humilitate loquit̄ prima pars euāgelij. Exurgens maria abijt in montana cū feſtinatiōe in ciuitatē Iuda. Et intrauit in domū Zacharie ⁊ ſalutauit Heliſabet. O exemplū virtutis omniū reuerētia ⁊ diligentia imitandū. Decuit nāqꝫ vt ſicut initiū humane perditionis ꝓceſſit ex ſupbia mulieris ſeducte a diabolo: ſic initium humane ſalutis ꝓcederet ex humilitate mlr̄is illuſtrate a ſpirituſancto. Eua enim quadrupliciter ſuperbiuit ↄtra deū.

¶ Primo qꝛ apetijt equalitatem dei cum diabolo credidit dicēti. Eritis ſicut dij ſcientes bonū ⁊ malū. ⁊ vide cecitateꝫ eiꝰ q̄ voluit eſſe equalis deo cum ſe faceret diſcipulam diaboli. Scđo ſuperbiuit qꝛ contempſit p̄ceptuꝫ dei p̄cipientis de h̄ ligno nō comedas. Tertio ſupbiuit qꝛ nō ſufficit ſibi ipſam p̄teriſſe mandatū dei: ſꝫ etiā fecit virū peccare: q̄ nō ſeductus: ſed ne cōtriſtaret delitias ſuas comedit ſicut dicit Apl's. j. Tim. ij. Adaꝫ inq̄t nō eſt seductꝰ mulier aūt ſeducta in preuaricatiōe fuit. Quarto excuſauit ſe de peccato cōmiſſo dicēs. Serpens decepit me Gen̄. iij. Contra q̄d. pſ. Nō declines cor meū in verba malitie ad excuſandas excuſatiōes in peccatis. Et fortaſſe magis Eua peccauit ſe excuſando q̄ꝫ comedēdo qꝛ ſi ſe nō excuſaſſet: ſed humiliter veniaꝫ petiſſet deꝰ ignouiſſet ei: qꝛ nō obliuiſcet̄ miſereri deꝰ/ nec cōtinebit in ira ſua miſcđias ſuas. Ex huiuſmodi ḡ ſupbia ꝓceſſit humana ꝑditio: iuxta illō. Ecci. xxv. A mlr̄e initiū factū ē peccati: ⁊ ꝓpter ipſam oēs morimur. Ordinauit ḡ diuina ſapientia vt ſicut mulier damnauit ſic mulier ſaluaret. Vñ ecōtrario virgo gl'ioſa q̄druplicter ſe hūiliauit. Primo deo ⁊ angelo dicēs. Ecce ancilla dñi. Scđo ad domū Heliſabet pregnantꝫ ipſa pregnans accedēdo. Tertio ſibi obſequendo. Quarto in partu ſuo officiū obſtetricis exercendo. Vñ p̄ma q̄ recepit Ioan. bap. in manibꝫ ex vtero exeuntem: fuit virgo maria. O magna excellētia Ioānis. Moraliter. habemꝰ exemplū nos humiliandi: qꝛ ſi virgo tam excellētiſſima ⁊ incōparabilis ſe humiliauit: quis ſupbiet? Nota ↄtra mulieres que qñ parturiunt filios maſculos ſuperbiunt ⁊c̄. Dic vt expedit. Sed dices tu quā mercedē habere poterimus ex hac hūilitate? Rñdeo quadruplicem humilitatē.

Prima eſt dei glorificatiua
Scđa eſt hoīs exaltatiua
Tertia eſt diaboli ꝓſtratiua
Quarta eſt proximi placatiua vl' edificatiua.

¶ Primo nanqꝫ ⁊c̄. Magnū em̄ honoreꝫ deo exhibemꝰ nos humiliādo ſibi. Primo intellectū ſimpliciter credēdo his q̄ ſunt fidei vtpote ab ore eius prolatis: quāuis excellāt oēm humanā rationē. Si em̄ credimꝰ iudici de legibꝫ/ philoſopho de philoſophia/ medico de medicina/ theologo de theologia/ pellipario de pellibꝫ: ⁊ cuilibet in arte ſua: cur deo non credimꝰ q̄ mentiri nō poteſt? Ideo apl's. Deſtruentes omnē altitudinē extollentē ſe aduerſus ſcientiaꝫ dei ⁊ in captiuitatē redigētes oēm intellectum: in obſequiū chriſti. ij. Cor. x. Scđo ſubiugando voluntatē deo ꝑ obedientiā: licet repugnet volūtas ⁊ ſenſualitas. Dic practice de caſtitate ⁊ humilitate ⁊c̄. Pro vt expedit. Tertio ſubiugando memoriā ad recordādū de bñficijs diuinis. Quarto os ad loquendū de rebꝫ diuinis. Quinto aures ad audiendū verbuꝫ dei. Sexto oēs ſenſus ⁊c̄. Et corpꝰ ⁊c̄. Ex hoc ḡ deus

honorat a nobis. Scđo humilitas ē hoīs exaltatiua. Nota ſilitudinē de ſtatera que quāto magis deſcēdit in vna pte: tāto magis aſcendit in altera ⁊c̄. Jō dicit Petrus Hūiliamini ſub potenti manu dei: vt vos exaltet in tpe viſitationis. j. Pet. v. Nota Viſitatiōis. i. mortis: ideo btā virgo fuit exaltata ſup oēz creaturā etiā angelicā: qꝛ ſub oi creatura fuit humilis. Lu. j. Quia reſpexit hūilitatē ancille ſue. Jō dicit dn̄s Luc̄. xiiij. Qui ſe humiliat exaltabit. Item j. Reg. ij. Quicunqꝫ honorificauerit me: glorificabo eū ⁊c̄. Quis magis in hac vita deſcēdit p hūilitatē q̄ꝫ chr̄s: q̄ tot ⁊ opprobria ⁊ tandē mortē cū maxio vitupio paſſus eſt: ⁊c̄. Jō exaltat⁹ eſt ſupra oēm creaturā. Phil. ij. Hūiliauit ſeipſum fac. obe. vſqꝫ ad mortē ⁊c. Nota practice hiſtoriaz q̄ habet Mat. xviij. De ɔtentiōe int apoſtolos exorta quis coꝝ videret eſſe maior Luc̄. xxij. Et chr̄s dixit eis. Quicūqꝫ humiliauerit ſe ſic̄ paruul⁹ iſte: ipſe intrabit in regnū celoꝝ Mat. xviij. Tertio humilitas eſt diaboli pſtratiua. Nota exemplū de Machario cui obuiās diabolus in deſerto dixit ꝙ nihil aliud in Machario exiſtens ipm vincebat niſi humilitas quā ipe diabol⁹ habere nō poterat. Vide in legēda ſcti Macharij. Quarto humilitas primū placat: qꝛ nihil ſic placat hoiez ſicut hūilitas: qꝛ inter ſupbos ſēp ſunt iurgia. Prouer. xiij. Vis vincere ſupbuz: humilia te ⁊c̄. Nota exemplū de libertino q̄ paſſus pcuſſionē ab abbate ſuo cū ſcabello ſuppedaneo patientiā humiliter exhibuit. ⁊c. Vn̄ hūiltas ſua facta eſt magiſtra magiſtri vt refert Greg. in. j. diag. Ideo Prouer. xv. Rn̄ſio mollis frangit iram ſermo durus ſuſcitat furorem. ¶ Scđo notatur admiranda ſctitas: Sanctitas eſt duplex. Prima qꝛ hō eſt ſanct⁹ in ſe: ſꝫ nō effundit illā ad alios: ſicut ſūt ſancti heremite. De q̄bꝫ dicit Hieron̄. Sancta q̄ppe ruſticitas ſolū ſibi pdeſt. Alia eſt ſanctitas q̄ nō ſolū in ſe: ſed etiā in alios effundit. Hāc habuit virgo: ⁊ h̄ oſtendit in ſcđa pte euangelij Et factū eſt vt audiuit ſalutatiōez marie Heliſabet exul. infans in vte. eius ⁊ repleta ē ſpūſctō. exclamauit voce magna et dixit. Benedicta tu inter mulieres ⁊c̄. vſqꝫ infans in vtero meo. Vbi notandū ꝙ q̄tuor effect⁹ ptulit huius ſalutatio ex vigore ſanctitatis virginis glorioſe. duos i matre: ⁊ duos in filio. Prim⁹ in matre. ſ. Heliſabet: qꝛ repleta eſt ſpūſctō: et in hoc fuit ſilis ſanctitas v̄ginis radio ſolis q̄ replet totā domū lumine ⁊c̄. Scđs effect⁹: qꝛ facta eſt pphetiſſa Heliſabet. Vn̄ dixit. Bn̄dicta tu inter mlieres et bn̄dictus fruct⁹ ventris tui. Et vnde h̄ mihi vt veniat mater dn̄i mei ad me. In filio vero ſcꝫ in Joanne baptiſta primus effectus fuit ſctificatio in vtero. Sicut em̄ verbuz ſacerdotis baptiſantis ſanctificat aiam baptizati: ſic verbū virginis ſalutātis ſanctificauit aiaz Joānis baptiſte. Vn̄ dicit. Ecce enim vt facta eſt vox ſalutatiōis i auribꝫ me. exul. infans in gaudio in vtero meo. Scđs q̄a etiā pphetie ſpm̄ accepit cognoſcēs i vtero filium dei pter hoc etiā dꝛ pluſq̄ꝫ ppha: qꝛ añq̄ꝫ naſceret fuit ppha. Vide ſupra verſi. ij. gaudet ⁊c. Et ideo exultauit faciens reuerentiā ⁊ inclinās ſe filio dei in vtero virginis exiſtēti. Nota practice ſicut ſcripſi ſupra in pfeſto Joānis bapti. ſermo. ſancti Vincentij: q̄ incipit. Magn⁹ dn̄i erat cū illo. parte. iij. ⁊c̄. Moraliter. ex h̄ habem⁹ exemplū ꝙ nō ſolū nobis debem⁹ eſſe boni ſed etiā pximis: iuxta illō Apoc. vl. Qui audit dicat veni. Et Eccli. xvij. De⁹ mandauit vnicuiqꝫ de pximo ſuo vnde mulier dꝫ trahere virū ⁊ ecōtrario. Saluabit em̄ vir infidelis p mulierē fidelē. Et ſaluabit mlier infidelis p virū fidelez. j. Coꝛ. vij. Sic pat trahat ad deū filiuz: ⁊ ecōtrario. Sic ſeruus dn̄m/ pximus pximū ſuū/ preſertim hoc tpe: qꝛ videtꝫ ꝙ dn̄s viſitat vos Sic facit de⁹ nobis: ſic facit mulio ſeu burdonarij beſtijs itinerantibꝫ q̄ ſi pigre ſunt ad itinerandū vel deuiant a via. Primo excitat eas vocibꝫ dicēdo. Anda. vl Arri. ⁊c̄ ſi nō mouent pungit ⁊ verberat. Sic de⁹ huc vſqꝫ verbo vos excitauit p p̄dicatores q̄ ſunt nuncij dei: q̄bꝫ dixit dn̄s. Nō enim vos eſtis q̄ loquimini: ſed ſpūs patris veſtri q̄ loquit in vobis Mat. x. Sed pauci ex vobis ſūt correcti. Quis vſurari⁹ nedū reſtituit: ſed et dimiſit exercere vſuras: q̄s cōcubinari⁹ cōcubinaz: Nota hic incident de illo ſacerdote q̄ mortu⁹ cū duabꝫ cōcubinis in lecto in capicio ſuo: ⁊ tm̄ ſepultus eſt in eccl'ia: cū debuiſſet in ſterquilinio ſe-

ꝑeliri/nec ꝑ ipſis orari: iuxta nota. xiij. q. ij
pro obeũtib⁹. Et de ſepul. c. Ex parte. Et
de ſtatu mo. c. ij. §. qui vero. Et. c. Sup q̃/
dam. Quis blaſphemias. Quis in feſtis
ꝓceptis opera ſeruilia? Que mlier caudas
ꝛ faſtus ſuos? Idcirco dñs vos ꝑberat ĩfir
mitatib⁹: ꝛ vereor ne peiora patiamini i fu
turum. Ve ꝗ illis qui nõ corrigũt ꝛc. Iõ
dico vobis cũ pſalmiſta. Hodie ſi vocẽ ei⁹
audieritꝫ: nolite obdurare corda veſtra ꝛc̃
¶ Tertio notaꝛ ꝑfecta credulitas. Unde
dicit: Beata q̃ credidiſti. qꝛ. perfi. i te que
dicta ſunt a domino Aug. in li. de ꝟgini/
tate. Beatior fuit maria ꝯcipiendo fidem
chriſti q̃ꝫ cõcipiendo carnẽ chriſti. Nihil ẽt
Marie materna ꝓpinquitas ꝓfuiſſet: niſi
eũ felitius corde q̃ꝫ carne geſtaſſet. Hec il
le. Moraliter. ꝑfecta credulitas debet ha/
bere quattuor.

Primo cor
Scđo os
Tertio opus
Quarto finem

¶ Primo cor: qꝛ alias eſt ficta. Ioan. iij.
Qui nõ credit: iam iudicat⁹ eſt. ¶ Scđo
os: qꝛ neceſſe eſt ore expmere: ꝓſertim tꝑe
ꝑſecutiõis: qꝛ ſicut lumẽ in laterna extin/
guiꝛ niſi ſpiret exti⁹: ſic fides niſi exti⁹ ꝓfi
teaꝛ. Nota q̃ſtionẽ de aliq̃ qui in barbaria
timore ductus abnegat fidem chriſti ore
ſed nõ corde: qꝛ ſi in h̃ ſtatu decedit: dãnaꝛ
Ro. x. Corde crediꝛ ad iuſtitiã: ore aũt cõ/
feſſio fit ad ſalutẽ. ¶ Tertio ope: qꝛ al's ſi
nõ obedit diuinis mãdatis abnegat deuꝫ
ꝛ chriſtũ. ꝛ ideo infidelis eſt. Uñ Hieroñ.
ſup epiſtola ad Titũ. ꝛ habeꝛ in decretꝫ. xj
q. iij. Eſtimãt quidã in eo tantũ deũ nega
ri ſi in ꝑſecutiõe quis a gentib⁹ cõprehen/
ſus ſe ꝯfiteri renuerit eſſe chriſtianũ. Ecce
Apoſtolus Titũ. j. Omĩa que ꝑuerſa ſũt
factis deum aſſerit negari. Chriſtus ſapi/
entia eſt/iuſtitia/veritas/ſanctitas/forti/
tudo. Negaꝛ ꝑ inſipientiam ſapientia/per
iniquitatem iuſtitia/per mandatum veri/
tas/per turpitudinem ſanctitas/per imbe
cillitatem animi fortitudo. Quotienſcũq̃ꝫ
vicimur vitijs atq̃ꝫ peccatis. totiens deuꝫ
negamus. Et econtrario: quotiens bonũ
q̃d agimus deum confitemur. Hec ille.
¶ Quarto finem. i. ꝑſeuerãtiã vel finẽ. i.
vt propter deum fidelis credat ꝛ operetur
Hunc autem finem ordinat charitas per
quã fides operaꝛ. Gal. v. ¶ Quarto nota
tur letabunda iocũditas in. iiij. parte euã/
gelij: dum dicit. Et ait maria. Magnifi/
cat anima mea dominũ. Et exul. ſpiritus
meus in deo ſalutari meo. Nota q̃ virgo
que erat ꝛ eſt fons omnis virtutis ꝛ hone
ſtatis. non erat ſolita cantare: ſed nũc tan/
to gaudio fuit repleta q̃ prorupit in iubi/
lum. Unde fecit vnam cantilenam de de/
cem ſtatijs. ſ. magnificat ꝛc̃. ad ſignifican/
dum q̃ decem menſibus debebat filiũ dei
in vtero retinere quia nouem menſibus: ꝛ
parte de decimo ſm̃ vſum ſcripture que ſe
pius ponit partẽ pro toto. Sicut fuit ibi.
Ionas fuit in ventre ceti tribus diebus ꝛ
tribus noctibus: ſic erit filius hominis in
cor ter. trib⁹ dieb⁹ ꝛ trib⁹ noctib⁹. Uide ſu
pra in feſto natalis domini ſer. qui incipit
Miſit deus filium ſuum. parte. j. Uel dic
q̃ ad notandũ q̃ ſup decem gradus ſctõꝝ
erat ſublimanda. Primo gradus eſt virgi
num. Scđo confeſſoꝝ. Tertio doctorum.
Quarto martyrũ. Quinto apl'oꝝ. Sexto
ꝓphetaꝝ. Septio patriarchaꝝ et tres hie/
rarchie angelice/ſup quas triumphat i ce/
lis ad dexterã filij ſedẽs: iuxta illud. Aſti/
tit regina a dextris tuis in veſtitu deaura
to circũdata varietate ſcꝫ virtutũ. Et hoc
notatur Anagogice i themate dum dicit.
Exurgens maria abijt in mõtana. i. ſup ex
cellẽtiã gl'ie ſctõꝝ: iuxta illud Prouer. vl.
Mlte filie ꝯgregauerunt diuitias: tu ſup
greſſa es vniuerſas. ¶ Notãdũ q̃ ex euã/
gelio iſto colligũꝛ tria d̃ btã ꝟgie q̃ habu
it in ſummo: ꝑfectionẽ vite actiue/ꝯtẽpla
tiue/ꝛ paſſiue. Primo nanq̃ꝫ ipa ambula
uit ꝑ viam vite actiue: vnde ibi dꝛ. Quod
exurgẽs abijt. Sed q̊ ꝛ ad quid abijt? Cer
te ad Heliſabet vt ei impenderet humani
tatis obſequia ſm̃ Ambroſiũ. Scđo ipſa
exilijt ꝑ viam vite cõtẽplatiue q̊d innuiꝛ
cum dicitur q̃ abijt in montana cũ feſtina
tione. Et hec etiã iocũditas ꝯtẽplationis
innuiꝛ in ſaltu gaudioſi tripudij Ioãnis
cum in vtero matrꝫ exultauit. Tertio ipa
deum laudauit eundo per viam vite paſſi
ue. cum dolorꝫ gladius ſuam animam per
tranſiuit: nec tamẽ mentem ipſius vulne/
rauit: quia quantũcũq̃ꝫ exterior homo do/
lore paſſiõis concutereꝛ: mens tñ eius nũ

ꝗ̄ deiecta fuit. Et inde eſt ꝙ fidem nūꝗ̄ amiſit: ſed ſemꝑ diuine voluntati ꝯformata: nō dubiū ꝙ in oīb⁊ deū laudauit. Vñ cantauit. Magnificat anima mea dominum. Deo gratias. Amen.

¶ In feſto ſancte Margarete virginis. Sermo. LIIII.

Inuenta vna precioſa margarita abiit. Pro fundamēto ſermōis in quo agit̃ de virtutib⁊ beate Margarete. oꝛit̃ theologicalis queſtio. ¶ Querit̃. Utruz btā Margareta habuerit aliquā virtutē theologicā inclinantē ſeipſam ad diligenduz deū ſuꝑ oīa. Arguit̃ ꝙ nō. Nulla virtꝰ inclinat in actū impoſſibilē habēti: ſed ipoſſibile fuit ſanctā Margaretā amare deum ſuꝑ oīa. qḋ ꝓbat̃ dupliciter. Primo ex. ix. Ethicoꝝ. Amicabilia ad alteꝝ mēſurant̃ ex his q̄ ſunt ad ipm̄ menſuratū. aut nō excedit menſurā in mēſuris acceptis cū ꝑfectiōe. Igit̃ amicitia ad alteꝝ nō excedit illam q̄ eſt ad ſeip̄m. Scḋo q꞉ amicitia fundat̃ ſuꝑ vnitatē. ipoſſibile aūt eſt aliq̄d eſſe eque vnū amanti ſicut ipemet ſibi. igitur. In oppoſitū. btā Margareta habuit verā charitatē q̄ eſt virtus inclinās ad diligendū deum. igit̃ btā Margareta habuit aliquā virtutē theologicaz inclinātez ad diligendū deum ſuꝑ oīa. ⁊ ſic q̄ſtio manet pro vtraꝗ̄ ꝑte dubia. Ad queſtionē rñdenduz eſt ſm̄ Scotū ſuꝑ. iij. ſenten. diſti. xxvij. ꝙ diligere deū ſuper omnia eſt actus confoꝛmis rōni naturali q̄ dictat optimū eſſe diligendū. igit̃. eſt rectus: imo eiꝰ certitudo eſt ꝑ ſe: nota ſicut rectitudo ꝓmi principij. in oꝑabilib⁊. aliq̄d em̄ eſt ſumme diligēdū ⁊ nō niſi ſummū bonū / ſicut nihil a ſūmo vero eſt maxime tenendū: vel credendū tā ꝗ̄ veꝝ apḋ intellectū. igit̃. ꝯfirmat̃ q꞉ p̄cepta moꝛalia ſūt ḋ lege nature: ⁊ ꝑ ꝯſequēs illud p̄ceptū. diliges dn̄m deū tuū eſt ḋ lege nature. ⁊ ita naturaliter notū eſt hunc actū eſſe rectū: ex hoc ſequit̃ ꝙ ad ip̄m pōt eſſe aliqua virtus inclinās. ⁊ hec eſt theologica: q꞉ ē circa obiectū theologicū ſcilicz deū immediate: nec hec tantū: ſed innitit̃ immediate ꝓme regule humanoꝝ actuuz ⁊ infundi pōt a deo: ⁊ ſic nata eſt perficere ſupremā poꝛtionē aīe que non ꝑfectiſſime ꝑficit̃ niſi immediate a deo: hec virtus diſtincta eſt a fide: q꞉ actus eiꝰ nō eſt credere ſimpliciter a ſpe: q꞉ actus eius nō eſt cōcupiſcere bonum amanti. inquātū eſt cōmodū amantis: ſed tendere in obiectuz ſm̄ ſe ⁊ ſi ꝑ impoſſibile circūſcriberet̃ ab eo commoditas eiꝰ ad amātē: hāc virtutē effectiuam ꝑficientē voluntatē / inquantū habet affectionē iuſtitie voco charitatez quā btā Margareta habuit: igit̃. habuit quandaz ꝟtutē theologicā inclinātē ipaz ad diligēdū deū ſuꝑ oīa. Ad argumentū dicit̃ ꝙ nō ſolū ex charitate pōt deuz ſuꝑ oīa diligere ſed ex naturalib⁊: ſaltez in ſtatu nature inſtitute. Et ad illud principiū phī. ix. Ethico. dicit̃: ꝙ dȝ intelligi quātū ad innoteſcētiā. innoteſcit quippe amicitia ī alterū. qn̄ appeto alteri ſimilia his q̄ mihi: ſed nō q̄ntum ad ꝑ ſe rationē: quaſi nō ſit alia amicitia ſcȝ ſtricte capta que eſt inter equales Ibi ſiquidē amicitia ad ſe eſt mēſura amicitie ad alteꝝ ⁊ nō ecōuerſo. Et cū arguit̃ de vnitate: dicit̃ ꝙ due condiciōes cōcurrunt in obiecto amabili ſcȝ vnitas ⁊ bonitas. ⁊ licet vnitas ſit quādoꝗ̄ ſuꝑ vnitatē tamē bonitas ex alia parte recompenſat: vnitatē cū deo habuit Margareta: quare nō immerito ſic fuit vocata. iuxta ꝟba ⁊c̄. Cogitanti mihi magnaz ſanctitatē beate Margarete occurrūt quinꝗ̄ virtutes in ea: iuxta quinꝗ̄ ꝟba thematis: in quibus ſtat tota ꝑfectio ſue ſanctitatis

Prima eſt vera humilitas
Scḋa ſancta charitas.
Tertia firma ſtabilitas
Quarta pura charitas
Quinta plena felicitas

¶ Dico primo ⁊c̄. vera humilitas q̄ notatur in primo verbo inuenta. Et notantur ſubtiliter iſte virtutes in quinꝗ̄ ꝟbis thematis. Ratio / initiū totius humane perditionis: fuit ſuꝑbia. Suꝑbia eſt quando hō vult viuere ad libitum / nec vult ſubijci mandatis dei. Nota hic practice de peccatorib⁊ ſm̄ qualitatē audientiū ⁊ quāta ſuꝑbia ſit hoīs. Tunc declara ꝑ ſimilitudīez ancille qn̄ vult p̄dominari in domo cōtra voluntatē dn̄i. Sic in ꝓpoſito ⁊c̄. pꝰ. Nō habi. in medio domus mee q̄ facit ſuꝑbiā.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN